

ЛИЧНОСТИ

ЛИНГВОКЛУБЪТ ОТБЕЛЯЗА 80-ГОДИШНИНАТА ОТ РОЖДЕНИЕТО НА СВОЯ ПАТРОН

Все повече хора в Пловдивския университет, а и не само в него, знаят кои сме ние. За останалите - ние сме Лингвистичен клуб „Проф. Борис Симеонов“.

Здравко Минчев, съпредседател на клуба:

- В началото ние не се познавахме. Срещаме се случайно - когато ходехме на консултации в кабинета на гл. ас. д-р Красимира Чакърова. Постепенно започнахме да се опознаваме и да установяваме, че повечето от нас проявяват особен интерес към езикознанието. Нашите срещи от спонтанни се превърнаха в планирани. Отначало се събирахме по повод на някой по-трудно взет изпит или нечие дипломиране.

Първата ни сериозна сбирка беше, когато организирахме Националната студентска конференция през 2001 г. Появи се идеята за някакво научно общество.

Ние се зародихме благодарение на преподавателското отношение към нас. То ни сплоти. Затова избрахме да се наречем с името на човека, който създаде тази традиция - професор Борис Симеонов.

В началото бяхме само студенти - бакалаври и магистри, сега при нас има и докторанти. По пътя някои от хората се умориха и се пренасочиха, но въпреки всичко ние продължаваме да работим, а наскоро приехме и нови членове.

Днес лингвистичният клуб е официална организация в рамките на филологическия факултет. В момента работим по два научни проекта, единият от които е с финансовата подкрепа на ПУ „Паисий Хилендарски“.

Нас ни обединяват не само любовта към науката, почитта към нашия патрон и обичта към научния ни ръководител. Обединява

ни желанието да продължим традицията.

Традицията

Проф. д-р Петя Асенова:

- Тръгва ни това, че сте направили клуб по езикознание. В Софийския университет ние имаме кръжок по езикознание. Ръководител беше Борис Симеонов, тогава още млад асистент. Той привлече много студенти - на практика не съществува езиковедско звено в България, където да няма негови кръжочници и ученици.

За четиридесетте години, които е прекарал сред студентите, той е публикувал 253 заглавия - монографии, учебни помагала, рецензии. И все пак проф. Симеонов беше човек, с когото можеш да си говориш за езикознание. Той можеше да

си губи времето за другите, без да смята, че може да напише в същото време нещо, за да представи себе си.

Две са областите, които му бяха любими - ономастиката и прабългаристиката. Той имаше идея да се направи ономастичен речник на територията на България. Материалът е събран, но няма кой да го организира и издаде - това е нашият грях към неговата памет.

Работата на

„Личната беседа, непосредствените разговори със студентите са важен момент от учебно-възпитателната работа на преподавателите. За да се стигне обаче до лична беседа от научен характер, трябва да се познават студентите предварително, да се създаде по-голяма близост с тях.“ (Проф. Борис Симеонов - „За нашата работа със студентите“, 1964)

проф. Симеонов беше оценена с държавни награди: орден Кирил и Методий I и II степен, но за него най-голямата награда си остана признателността на студентите му. За много от тях той е избрал занаята, който им е станал съдба. Ние, неговите ученици, получихме толкова много от него и не можахме да му върнем. Не му показахме колко много го обичаме и ценим. Никога не можеш да направиш за един човек равностойно на това, което той е направил за теб. Затова ние го правим за студентите си. Радвам се, че сте избрали нашия ктитор за свой патрон.

Проф. д-р Иван Куцаров:

- Борис Симеонов беше сред популярните между студентите преподаватели. Той е една неразделна част от историята на филологията в Пловдивския университет, и то не някаква подробност, а е от ядрото, от тези, които наистина създадоха тази филология.

Цялата генерация, която е създадена тук, всички будни деца в първи курс бяха в неговия кръжок, всички започваха оттам. Той ги занимаваше с неща, които според мен са много сложни за първокурсник, но може би точно това караше студентите да се амбицират. Всичко тръгваше от неговия кръжок.

След неговото напускане кръжочната дейност практически умря. Едва сега покрай Красимира Чакърова отново започва нещо.

Доц. д-р Мария Данчева:

Трябва да се гордеем, че клубът носи неговото име. Боби Симеонов, както го наричахме всички, гореше с душа и сърце за израстване на кадрите, раздаваше се до последния миг от живота си, за да подпомогне развитието на своите ученици. Ние заобичахме тази специалност и я направихме като него наша съдба.

Искам да ви поздравя за избора да се насочите към лингвистиката. Обогаत्याйте се със знания, реализирайте научните си проекти и никога не забравяйте, че неговото име вече ви задължава да бъдете най-добри.

СТУДЕНТСКИ ЛИТЕРАТУРЕН КЛУБ НАБИРА ЧЛЕНОВЕ

Студентски литературен клуб „Добромир Тонев“ набира нови членове - поети и разказвачи. Сбирките са всеки понеделник от 18 часа в Студентския дом на културата - Стария град. Синята къща. Литературният клуб се води от Антон Баев. Добре дошли в къщата на поетите!

